

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІІ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

немов вона відкрила всьому світові якусь непристойну правду про себе. Але, з іншого боку, був і захват, навіть серед деяких чоловіків. З усього світу надходили листи від жінок, які збагнули всю далекосяжність її книги».

Однак справжнє визнання прийшло до Симони де Бовуар лише на початку 70-их років минулого століття. Серед молодих парижанок, які взяли на озброєння тези Бовуар, була і Еліс Шварцер. Тоді вона жила і працювала у Парижі як вільна кореспондентка. Шварцер разом із однокумцями швидко здобула підтримку Бовуар у боротьбі із заборонаю абортів. 1973 року разом із понад трьомастами іншими жінками – «шльондрами» – як їх тоді називали у пресі, де Бовуар зізнається на шпальтах газети „Le Nouvel Observateur“: я робила аборт.

«Іноді вона справді йшла на вулицю разом із нами, а іноді вона просто давала нам своє ім'я. Тоді ми йшли на вулицю і кричали: «Іменем Симони де Бовуар ми вимагаємо!... Наші акції, як вона зізнавалася, неабияк радикалізували і її саму», - розповідає Еліс Шварцер. Вона переконана, що нині, більш як два десятиліття після смерті Симони де Бовуар, настав час ренесансу її ідей.

Заставська Юстина Ярославівна

курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС

Науковий керівник: Петрова Г.М.

кандидат філософських наук,

доцент кафедри філософії права та юридичної
логіки Національної академії внутрішніх справ

ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ ЖАНА ЛАКАНА І СУЧАСНІСТЬ

Жак Марі Еміль Лакан (13 квітня 1901 – 9 вересня 1981) – французький психоаналітик, який зробив значний внесок у сучасний психоаналіз та філософію. Вчений синтезував класичну теорію Фрейда та власну інтерпретацію лінгвістики в унікальну психоаналітичну школу. Втім, теорія Лакана виходить далеко за межі психоаналітичної практики. Вона стала дуже популярною у сфері аналізу соціальних та політичних феноменів серед постструктуралістів.

Згідно з розподілом відомої дослідниці історії психоаналізу, Елізабет Рудінеско, Жак Лакан, разом із Сашою Нахтом, Морисом Буве, Даніелем Легашем, Франсуазою Дольто та Анрі Ейем, належать до другого покоління французьких психоаналітиків. До першого покоління Рудінеско відносить Рене Лафорга, Едуарда Пісона та Марі Бонапарт, які у 1926 році створили Паризьке Психоаналітичне Товариство (ППТ).

З 1919 року Лакан навчається на факультеті медицини, з 1926 спеціалізується з психіатрії в госпіталі Святої Анни; також проходить стажування під керівництвом всесвітньовідомого психіатра Гастана де

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІІ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ*

Клерамбо в спеціальній лікарні префектури поліції. У 1932 році Лакан захищає докторську дисертацію «Паронаїдальний психоз та його відношення до особистості».

У 30-х роках Лакан активно приймає участь в інтелектуальному житті Парижу. В цей час його діяльність пов'язана з такими іменами, як Андре Бретон, Жорж Батай, Сальвадор Далі та Пабло Пікассо. Тісно співпрацює з сюрреалістами, присутній на першому авторському читанні «Уліссу». 1932 публікує у «Мінотаврі» «Мотиви параноїчного злочину: злочин сестер Папен».

У 1949 році Жак Лакан знайомиться з Клодом Леві-Стросом; дослідження в галузі антропології видатного етнологіста-структураліста в подальшому будуть сильно впливати на Лакана. Також 1949 року Лакан представляє нову доповідь про Стадію дзеркала на 16 конгресі Міжнародної психоаналітичної асоціації в Цюріху.

1953 року Лакан, засновує Психоаналітичне Товариство Франції (ПТФ), котре, що, згідно з задумом засновників, має являти собою щось на зразок освітнього закладу – університету. Одним з наслідків такого кроку було позбавлення учасників новоствореної організації, членства у Міжнародній Психоаналітичній Асоціації. На першому ПТФ Лакан читає лекцію «Символічне, Уявне, Реальне». У вересні 1953 Лакан, вже член нового Товариства, презентує у Римі на Конгресі франкомовних аналітиків доповідь «Функція і поле мовлення та мови у психоаналізі».

У Лакана Уявне і Символічне займають значно більше місце у свідомому житті людини, аніж це було у Фрейда. Однак, і Уявне, і Символічне приходять до людини не разом із мовою, а ще до мови – через стосунки з матір'ю і батьком. Уявне – це світ цілісний і затишний, асоційований з матір'ю, тоді як Символічне, асоційоване з батьком, вводить суб'єкта у взаємодію з Іншим. Вимір Символічного формується завдяки так званому «дзеркальному Я» людини, вона навчається взаємодіяти з іншими членами суспільства, звертаючись до того соціального порядку, який представляє батько, і тепер уже у цьому порядку шукає соціальні «відображення», у яких впізнає себе.

Відразу після заснування ПТФ, Лакан починає публічний щотижневий семінар у лікарні Святої Анни, який став дуже важливим явищем в інтелектуальному житті Франції та постійно привертав велику кількість учасників. Власне семінарські, теоретичні лекції, проходять по середах, по п'ятницях відбувається розбір клінічних випадків. Перший семінар отримує назву «Праці Фрейда з техніки психоаналізу» (1953-1954). Далі ««Я» в теорії Фрейда та в техніці психоаналізу»(1954-1955), «Психози»(1955-1956), «Відносини об'єкта та фрейдівських структур»(1956-1957), «Формації несвідомого»(1957-1958), «Бажання та його інтерпретація»(1958-1959), «Етика психоаналізу» (1959-1960), «Трансфер» (1960-1961), «Ідентифікація» (1961-1962), «Тривога» (1962-1963).

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІІ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ*

В 1962 році Лакан заснував власну школу, яка стала відома як Фрейдова Школа Парижа. Починаючи з 1964 Лакан переносить семінари до Вищої Нормальної Школи (École Normale Supérieure), до аудиторії, що вміщує уже близько 300 чоловік. Там він проводить семінари «Чотири основні поняття психоаналізу» (1964), «Ключові проблеми психоаналізу» (1964-1965), «Об'єкт психоаналізу» (1965-1966), «Логіка фантазму» (1966-1967), «Психоаналітичний акт» (1967-1968) та «Від Іншого до іншого» (1968-1969).

1966 року публікується «Написане» - збірка письмових робіт Лакана за різні роки (головним чином за 1957), яка одразу ж становиться бестселером у Франції. Лакан проводить свій 17й семінар «Зворотній бік психоаналізу» (1969-1970), де пропонує чотири базові типи дискурсів. У 1970-х роках Кафедра психоаналізу у Вінсенні перейменовується у «Фрейдове Поле», Лакан стає директором. Вчений дає інтерв'ю на телебаченні на телеканалі ORTF, пізніше опубліковане під назвою «Телебачення», продовжує проводити семінари. У наступному, 1975 році, Лакан здійснює поїздку у США та читає лекції в Колумбійському, Єльському університетах та Массачусетському технологічному інституті.

Звернення наших сучасників до творчого доробку Лакана – ніби ностальгія за творчим і відповідальним інтелектуальним життям, яке допомагає побачити ясно те, що здається заплутаним, в якому ідеї конкурують і відіграють центральну роль у пошуку рішень для страшних проблем, з якими нині стикається світ.

Василенко Яна Віталіївна
курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: Петрова Г.М.
кандидат філософських наук,
доцент кафедри філософії права та юридичної
логіки Національної академії внутрішніх справ

ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ КАРЕН ХОРНІ

Американська дослідниця Карен Хорні (1885-1952), безумовно, належить до невеликої галереї класиків психоаналізу. Її роботи надзвичайно популярні в усьому світі, в тому числі і в нашій країні. Хорні отримала медичну ступінь (першою серед жінок Німеччини) в Берлінському університеті в 1915 році. Протягом наступних п'яти років вивчала психоаналіз в Берлінському психоаналітичному інституті, а з 1927 року почала працювати як психіатр в Берлінському психіатричному інституті. У 1932 р виїхала в США, працювала в Чиказькому та Нью-Йоркському психоаналітичних інститутах.

Основні роботи: "Про походження комплексу кастрації у жінок" (1924), "Невротична особистість нашого часу" (1937). "Нові напрямки в